

Wtorek, 9 marca 2010 r.

Sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji za rok 2008

P7_TA(2010)0050

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 2010 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji za rok 2008 (2009/2173(INI))

(2010/C 349 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 107 ust. 3 lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (b. art. 87 ust. 3 lit. b) i lit. c) traktatu WE),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dotyczące polityki konkurencji za rok 2008 ⁽¹⁾,
- Uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1400/2002 z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych w sektorze motoryzacyjnym ⁽⁵⁾,
- uwzględniając decyzję Komisji nr 2005/842/WE z dnia 28 listopada 2005 r. w sprawie stosowania art. 86 ust. 2 Traktatu WE do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym ⁽⁶⁾ (decyzja Komisji w sprawie pomocy państwa dla usług publicznych),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 grudnia 2008 r. zatytułowany Dokapitalizowanie instytucji finansowych w związku z obecnym kryzysem finansowym: ograniczenie pomocy do niezbędnego minimum oraz mechanizmy zabezpieczające przed nadmiernym zakłóceniem konkurencji ⁽⁷⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie tymczasowych ram dotyczących pomocy państwa na wsparcie dostępu do finansowania w obecnym kryzysie finansowo-gospodarczym ⁽⁸⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 lutego 2009 r. zatytułowany „Wytyczne w sprawie priorytetów, którymi Komisja będzie się kierować przy stosowaniu art. 82 traktatu WE w odniesieniu do szkodliwych działań o charakterze praktyki wyłączającej, podejmowanych przez przedsiębiorstwa dominujące” ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ COM(2009)0374.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 336 z 29.12.1999, s. 21.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 203 z 1.8.2002, s. 30.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 312 z 29.11.2005, s. 67.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 10 z 15.1.2009, s. 2.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 16 z 22.1.2009, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 45 z 24.2.2009, s. 7.

Wtorek, 9 marca 2010 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 lutego 2009 r. w sprawie postępowania z aktywami o obniżonej wartości we wspólnotowym sektorze bankowym ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji dnia 23 lipca 2009 r. w sprawie przywrócenia rentowności i oceny środków restrukturyzacyjnych stosowanych w sektorze finansowym w dobie kryzysu zgodnie z regułami pomocy państwa ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 sierpnia 2009 r. zatytułowany „Zastosowanie zasad pomocy państwa do środków podjętych w odniesieniu do instytucji finansowych w kontekście obecnego, globalnego kryzysu finansowego” (2008/C 270/02) ⁽³⁾,
- uwzględniając białą księgę Komisji z dnia 2 kwietnia 2008 r. w sprawie roszczeń o naprawienie szkody wynikłej z naruszenia wspólnotowego prawa ochrony konkurencji ⁽⁴⁾ (biała księga w sprawie roszczeń o naprawienie szkody) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 26 marca 2009 r. w tej sprawie ⁽⁵⁾,
- uwzględniając zawiadomienie Komisji w sprawie Kodeksu najlepszych praktyk dotyczących przebiegu postępowania w zakresie kontroli pomocy państwa ⁽⁶⁾, Zawiadomienie Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych rodzajów pomocy państwa ⁽⁷⁾ oraz zawiadomienie Komisji w sprawie egzekwowania prawa dotyczącego pomocy państwa przez sądy ⁽⁸⁾ (pakiet uproszczeń),
- uwzględniając wspólnotowe wytyczne dotyczące pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego ⁽⁹⁾,
- uwzględniając raport o pomocy państwa za rok 2008 i 2009,
- uwzględniając dokument przeglądkowy Komisji z dnia 7 sierpnia 2009 r. dotyczący systemów gwarancji i dokapitalizowania w sektorze finansowym w związku z obecnym kryzysem,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 lutego 2005 r. w sprawie pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie sprawozdań Komisji dotyczących polityki konkurencji za rok 2006 i 2007 ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie cen żywności w Europie ⁽¹²⁾,
- uwzględniając pisemne oświadczenie Parlamentu z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie zbadania ewentualnych przypadków nadużywania władzy przez duże supermarkety prowadzące działalność w Unii Europejskiej oraz przeciwdziałania im ⁽¹³⁾,
- uwzględniając art. 48 oraz art. 119 ust. 2 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A7-0025/2010),

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 26.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 195 z 19.8.2009, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. C 270 z 25.10.2008, s. 8.

⁽⁴⁾ COM(2008)0165.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0187.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 136 z 16.6.2009, s. 13.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 136 z 16.6.2009, s. 3.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 85 z 9.4.2009, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 82 z 1.4.2008, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0033.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0099.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0191.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 184 E z 6.8.2009, s. 23.

Wtorek, 9 marca 2010 r.

- A. mając na uwadze, że wyjątkowa sytuacja gospodarcza z ostatnich dwóch lat wymaga wyjątkowych środków,
- B. mając na uwadze, że Unia Europejska podjęła bezprecedensowe działanie, stosując art. 107 ust. 3 lit. b) i c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- C. mając na uwadze, że w czasach kryzysu istotną rolę pełnią dobrze funkcjonujące rynki oraz że zasady konkurencji powinny być stosowane elastycznie, lecz konsekwentnie,
- D. mając na uwadze, że protekcyjizm i zakłócenia konkurencji jedynie pogłębiłyby i przedłużyłyby kryzys,
- E. mając na uwadze, że rosnący deficyt budżetowy i dług publiczny w wielu państwach członkowskich może spowolnić odbudowę gospodarczą i wzrost gospodarczy w najbliższych latach, a nawet dziesięcioleciach,
- F. mając na uwadze, że w odpowiedzi na kryzys finansowy od października 2008 r. rządy państw członkowskich udzielają gwarancji w zakresie finansowania banków; mając na uwadze, że emisja gwarantowanych obligacji odbywa się na znaczną skalę i zapewniła bankom istotne źródła finansowania i ubezpieczenia od ryzyka zagrażającego systemowi finansowemu,
- G. mając na uwadze, że analizy empiryczne sugerują, iż gwarancje rządowe państw członkowskich wywołały szereg skutków i zakłóceń – takich jak ograniczenie różnicowania rentowności obligacji prywatnych – które należy wziąć pod uwagę, rozważając przedłużenie tych gwarancji na 2010 r.,
- H. mając na uwadze, że zdolność przedsiębiorstw transnarodowych do korzystania w szerokim zakresie z rajów podatkowych oraz stref ulg i preferencji finansowych w ramach strategii unikania zobowiązań podatkowych narusza zasadę uczciwej konkurencji,
- I. mając na uwadze, że zarządzanie podatkami stanowi istotny czynnik utrzymania warunków sprzyjających uczciwej konkurencji oraz poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego,

Uwagi ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji za rok 2008, a zwłaszcza jego rozdział dodatkowy na temat karteli i konsumentów; popiera utworzenie działu łącznikowego ds. konsumentów; stwierdza, że istnienie karteli szkodzi konsumentom; ubolewa nad trudnościami, które mają konsumenci z korzystaniem z zalet konkurencji;
2. podkreśla fakt, że kartele należą do najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji, powodują przerwanie łańcucha wartości, są niekorzystne dla konsumentów i mają bardzo negatywny wpływ na gospodarkę; zachęca Komisję do utrzymania jego zdecydowanego stosowania w celu zapobiegania i przeciwdziałania kartelom; z zadowoleniem przyjmuje instrumenty takie jak pakiet regulacji dotyczący postępowań ugodowych, umożliwiające Komisji rozstrzyganie spraw dotyczących karteli w drodze uproszczonej procedury, zgodnie z którą przedsiębiorstwa, po zapoznaniu się z dowodem, decydują się na przyznanie do udziału w kartelu, a nakładana na nie grzywna jest obniżana; przypomina, że polityka konkurencji oraz szerokie egzekwowanie przepisów prawa konkurencji są kluczowe dla właściwego funkcjonowania i konkurencyjności europejskiego rynku wewnętrznego, dla poprawy skuteczności i dla podwyższenia standardów przedsiębiorczości, a także dla ochrony konsumentów; uważa w szczególności, że walka z kartelami ma centralne znaczenie dla zapewnienia konsumentom możliwości korzystania z systemu konkurencji poprzez niższe ceny oraz większy wybór produktów i usług;
3. domaga się, aby Parlament był w wielu aspektach zaangażowany w opracowywanie polityki konkurencji, w tym we wprowadzenie roli współprawodawczej oraz wymogu regularnego informowania Parlamentu o wszelkich inicjatywach w tej dziedzinie;
4. wzywa Komisję, aby w 2010 r. poinformowała Parlament Europejski, jakie konkretne działania w dziedzinie konkurencji zamierza podjąć w związku z wejściem w życie Traktatu z Lizbony;

Wtorek, 9 marca 2010 r.

5. wzywa Komisję do szczegółowego i corocznego informowania Parlamentu o działaniach realizowanych w następstwie zaleceń Parlamentu oraz do wyjaśniania wszelkich przypadków odejścia od tych zaleceń;
6. zachęca Komisję do rozpoczęcia stabilnego i ciągłego dialogu z organizacjami konsumenckimi w celu identyfikacji problemów w zakresie konkurencji i priorytetów w zakresie egzekwowania prawa; domaga się pełnego sprawozdania z działalności działu łącznikowego ds. konsumentów w DG ds. Konkurencji;
7. wzywa Komisję do publicznego udostępnienia wszystkich ocen i badań przywoływanych w jej przyszłych rocznych sprawozdaniach dotyczących konkurencji oraz do skorzystania przy sporządzaniu tych ocen i badań z wiedzy niezależnych i wiarygodnych ekspertów;
8. ponawia swój wniosek do Komisji o przeprowadzenie pilnego przeglądu zasobów ludzkich w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji oraz zadbanie o to, aby podział tych zasobów umożliwił podołanie coraz większemu obciążeniu pracą.
9. podkreśla konieczność obowiązywania jasnych, solidnych i przyjaznych dla MŚP zasad konkurencji opartych na zasadzie „najpierw myśl na małą skalę” zawartej w Europejskiej karcie małych przedsiębiorstw;
10. wzywa Komisję, aby w następnym sprawozdaniu zawarła dodatkowy rozdział poświęcony MŚP i konkurencji; wskazuje na wysokie koszty systemu patentowego dla MŚP, spowodowane w szczególności groźbą procesu ze strony podmiotów, które nie prowadzą działalności; zwraca uwagę na otwarte licencje w zakresie innowacji i wiedzy (model „commons”); wzywa MŚP do korzystania z wyników siódmego programu ramowego na zasadzie wolnego dostępu;
11. wzywa Komisję do wykorzystania art. 12 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dawnego art. 153 ust. 2 traktatu WE), który wyraźnie stanowi, że „wymogi ochrony konsumentów są uwzględniane przy określaniu i urzeczywistnianiu innych polityk i działań Unii”, jako podstawy prawnej przyszłych przepisów rynku wewnętrznego;
12. zwraca się do Komisji o wywieranie nacisku w celu wdrożenia pakietu telekomunikacyjnego;
13. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji pt. „Wytyczne w sprawie priorytetów, którymi Komisja będzie się kierować przy stosowaniu art. 82 traktatu WE w odniesieniu do szkodliwych działań o charakterze praktyki wyłączającej, podejmowanych przez przedsiębiorstwa dominujące”; uważa, że te wytyczne stanowią krok naprzód, gdyż oznaczają większą przejrzystość i przewidywalność w zakresie ewentualnych interwencji Komisji, lecz nie powinny nigdy ograniczać lub zawęźać zdolności Komisji do działania w tej dziedzinie zgodnie z zasadami ujętymi obecnie w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
14. podkreśla, że w 2008 r. po raz pierwszy w historii polityki konkurencji UE nałożono karne grzywny z powodu niezapewnienia zgodności z poprzednią decyzją Komisji;

Pomoc państwa

15. podkreśla, jak ważne jest, aby Komisja dokładnie monitorowała stosowanie pomocy państwa w celu zagwarantowania, że te uzgodnienia dotyczące wsparcia nie są wykorzystywane do ochrony krajowego przemysłu w sposób szkodliwy dla rynku wewnętrznego i europejskich konsumentów;
16. uważa zatem, że w trakcie oceny zgodności pomocy państwa z Traktatem kluczowe znaczenie ma znalezienie odpowiedniej równowagi między ujemnym wpływem pomocy państwa na konkurencję i finanse publiczne, a jej pozytywnymi skutkami pod względem wspólnych interesów;
17. wzywa Komisję do oceny zewnętrznych aspektów wpływu różnego rodzaju przewidywanych regulacji bankowych, szczególnie na konkurencyjność banków europejskich;

Wtorek, 9 marca 2010 r.

18. uważa, że polityka pomocy państwa prowadzona w stosunku do instytucji finansowych i procesu odbudowy gospodarczej pomogła w stabilizacji rynku finansowego i w uporaniu się ze skutkami, jakie załamanie na rynku kredytowym miało dla realnej gospodarki;

19. zauważa, że polityka pomocy państwa stanowi integralną część polityki konkurencji oraz że kontrola pomocy państwa odpowiada potrzebie utrzymania równych reguł gry dla wszystkich przedsiębiorstw prowadzących działalność na jednolitym rynku europejskim; w tym kontekście zastanawia się, w jakim stopniu pomoc państwa udzielana rynkowi finansowemu spowodowała zakłócenia konkurencji; domaga się sporządzenia niezależnego raportu dotyczącego potencjalnych szkodliwych skutków w związku z interwencją państwa w sektorze finansowym; zwraca się do Komisji o informowanie o postępach w zakresie restrukturyzacji, dokonanych przez beneficjentów pomocy państwa, oraz o zapewnienie większej jasności, jeżeli chodzi o zwrot pomocy państwa i ewentualne sankcje za niedokonanie zwrotu; apeluje do Komisji o sprecyzowanie wiążących środków restrukturyzacyjnych związanych z potencjalnymi szkodliwymi skutkami powodującymi różnice w warunkach spłaty między poszczególnymi państwami członkowskimi; wzywa do większej precyzji w odniesieniu do kryteriów dezinwestycji oraz do ich średnioterminowego wpływu na dane firmy;

20. wyraża zaniepokojenie dotacjami i zakłóceniami wywołanymi przez gwarancje w zakresie finansowania banków przyznawane przez rządy państw członkowskich; domaga się, aby Komisja dokonała oceny skali dotacji związanych z gwarancjami w zakresie finansowania banków, a w związku z tym przeanalizowała ich zgodność z prawem konkurencji UE oraz środki potrzebne do korekty wszelkich zakłóceń związanych z tymi gwarancjami;

21. wzywa Komisję do dalszego analizowania – w trybie pilnym – przyczyn tego, że pomoc państwa przyznana bankom nie przekłada się na gospodarkę realną, a także do podjęcia działań przeciwko bankom, które w sposób oczywisty nie przenoszą dalej, lub odmawiają przenoszenia dalej, korzyści płynących z pomocy państwa;

22. zauważa, że Komisja rozpoczęła już proces polegający na stopniowej likwidacji pomocy państwa oraz na zleceniu restrukturyzacji i dezinwestycji; przyznaje, że sukces tych procesów zależy od ich elastyczności; wzywa jednak Komisję do udzielenia odpowiednich wskazówek w odniesieniu do tych procesów; uważa, że okres interwencji państwa nie powinien być niepotrzebnie przedłużany oraz że jak najszybciej należy opracować strategię wyjścia;

23. zaznacza potrzebę koordynacji strategii wyjścia, w szczególności w zakresie stopniowej likwidacji wsparcia dla sektora bankowego; podkreśla, że taka koordynacja ma istotne znaczenie dla unikania wszelkich zakłóceń konkurencji wynikających z sytuacji, w której banki mogłyby być dotowane w pewnym stopniu w tych krajach, gdzie programy wspierania banków są utrzymywane, w przeciwieństwie do krajów, gdzie takie programy są stopniowo likwidowane;

24. uważa, że system reguł konkurencji jak dotąd przetrwał burzę, jednak kryzys spowodował nagłą potrzebę ram UE dotyczących transgranicznego zarządzania kryzysowego w sektorze finansowym, w tym rozwiązania dla podmiotów, które są „zbyt duże, by upaść”, szybkiego i pełnego wdrożenia zaleceń zawartych w sprawozdaniu Larosièrea z uwzględnieniem jednego europejskiego organu regulacyjnego oraz funduszu dofinansowującego lub podobnego systemu;

25. zwraca się do Komisji o informowanie o krajowych środkach pomocy państwa, różnicach między systemami krajowymi, ich ewentualnych szkodliwych skutkach dla konkurencji i wynikających z nich różnicach gospodarczych; wzywa Komisję do przygotowania wniosków dotyczących bardziej spójnego, jednolitego podejścia europejskiego;

26. wzywa Komisję, aby poczyniła postępy w badaniu zakresu nielegalnego łączenia pomocy państwa z instrumentami wspólnotowymi takimi jak fundusze strukturalne i fundusz dostosowania do globalizacji, w celu zapewnienia spójności swoich działań;

27. zwraca się do Komisji o wyjaśnienie, jakie kryteria będą stosowane przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym rozszerzeniu tymczasowych wspólnotowych ram prawnych w zakresie pomocy państwa;

Wtorek, 9 marca 2010 r.

28. nalega, aby pomoc państwa była spójna z celami strategii z Lizbony i Göteborga oraz z pakietem klimatyczno-energetycznym; apeluje do państw członkowskich o zniesienie szkodliwych dotacji, które m.in. wspierają zużycie lub produkcję paliw kopalnych, co powoduje wzrost emisji gazów cieplarnianych; w szerszej perspektywie, podkreśla potrzebę przeprowadzenia strategicznych ocen oddziaływania na środowisko (SEA) w odniesieniu do działań politycznych oraz ocen oddziaływania na środowisko (EIA) w odniesieniu do projektów przewidzianych w ramach pakietu służącego odbudowie gospodarki;
29. z zadowoleniem przyjmuje nowe wytyczne dotyczące pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska w ramach pakietu klimatyczno-energetycznego wprowadzającego standaryzowaną ocenę pomniejszych kwestii oraz szczegółową ocenę kwestii istotnych;
30. wzywa Komisję do opublikowania w 2010 r. kompleksowego sprawozdania na temat skuteczności pomocy państwa przyznanej na „ekologiczny program żywienia gospodarczego” (spowodowanie znacznego przesunięcia w stronę trwałości, szczególnie w sektorze motoryzacyjnym) oraz pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska;
31. domaga się podobnej sprawozdawczości na temat pomocy państwa przyznanej w celu wsparcia małych i średnich przedsiębiorstw, szkoleń, działalności badawczo-rozwojowej oraz innowacji;
32. proponuje, żeby przy wycofywaniu tymczasowych wspólnotowych ram prawnych w zakresie pomocy państwa ułatwiających dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego brano pod uwagę sytuację gospodarczą (okres wychodzenia z kryzysu oraz wielkość spadku PKB) danego państwa członkowskiego;
33. wzywa Komisję, żeby w sektorze telekomunikacyjnym podtrzymywała wysiłki na rzecz osiągnięcia większej przejrzystości w opłatach za korzystanie z usług operatorów telefonii stacjonarnej, a zwłaszcza komórkowej;
34. podkreśla potrzebę skutecznego przeanalizowania wyzwań, jakie stwarzają raje podatkowe oraz strefy ulg i preferencji finansowych;
35. ponawia wezwanie do wprowadzenia wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania przedsiębiorstw;
36. wzywa Komisję do przekazania Parlamentowi informacji na temat przeglądu decyzji Komisji w sprawie pomocy państwa dla usług publicznych, co miało nastąpić 19 grudnia 2008 r., a obecnie powinno się w tej sprawie uwzględnić wejście w życie traktatu lizbońskiego;
37. z niepokojem zauważa, że odzyskanie udzielonej nielegalnie pomocy państwa jest procesem długotrwałym i uciążliwym i że za niemal wszystkie toczące się sprawy w tym zakresie odpowiada niewielka liczba państw członkowskich; zachęca Komisję do dalszego zaostrzenia procedur i wywierania ciągłej presji na państwa członkowskie, szczególnie te, które notorycznie dopuszczają się naruszeń;
38. wzywa Komisję, żeby przeprowadziła gruntowne dochodzenie w sprawie upowszechnionego w niektórych przedsiębiorstwach europejskich na szeroką skalę zatrudniania wysoko wykwalifikowanych pracowników na umowy tymczasowe i staże jako strategii gospodarczej stanowiącej nadużycie, które jest sprzeczne z zasadą godnej pracy i powoduje zakłócenia konkurencji;
39. podkreśla, że ułatwianie finansowania kapitału podwyższonego ryzyka dla MŚP ma zasadnicze znaczenie dla wspierania uczciwej konkurencji;
40. wzywa Komisję do dokonania oceny i złożenia z niej sprawozdania co do stopnia w jakim, jeśli w ogóle, różne krajowe systemy pomocy dla przemysłu motoryzacyjnego przyczyniły się do realizacji innych celów wspólnotowych, takich jak równowaga i przyjazne dla środowiska technologie; wzywa Komisję do oceny konkurencyjności w tej branży, zwłaszcza stosunków między producentami oryginalnego sprzętu a bezpośrednimi dostawcami i poddostawcami;
41. z zadowoleniem przyjmuje publikację pakietu uproszczeń;

Wtorek, 9 marca 2010 r.

Ochrona konkurencji

42. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Komisję Europejską białej księgi w sprawie roszczeń o odszkodowanie za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję i nadużywanie pozycji dominującej; uważa jej przyjęcie za triumf polityki ochrony konsumenta w Unii Europejskiej;

43. przypomina, że kartele szkodzą gospodarce i stanowią jedne z najpoważniejszych przypadków naruszania prawa ochrony konkurencji; uważa, że takie naruszenia prawa o ochronie konkurencji są sprzeczne z interesami obywateli Unii, ponieważ w ich wyniku spowodowana przez konkurencję korzyść w postaci niższych cen nie może być przeniesiona na konsumentów; w związku z tym ponownie podkreśla, że jakkolwiek przyszły wniosek w sprawie dochodzenia roszczeń zbiorowych musi być zgodny ze stanowiskiem Parlamentu wyrażonym w rezolucji z 26 marca 2009 r. w sprawie roszczeń o odszkodowanie za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję i nadużywanie pozycji dominującej, oraz nalega, żeby Parlament uczestniczył w przyjęciu takiego aktu w procedurze współdecyzji;

44. wzywa Komisję, żeby w swoich inicjatywach poprawiła koordynację między podejściem z punktu widzenia prawa o ochronie konkurencji i podejściem z punktu widzenia prawa konsumenckiego;

45. z zadowoleniem przyjmuje bardzo twarde stanowisko Komisji w ostatnich latach w sprawie zachowania godzącego w konkurencję, które poważnie szkodzi konsumentom i gospodarce; podkreśla, że potrzebne jest szerokie poparcie dla polityki konkurencji oraz legitymację demokratyczną, którą zapewni zaangażowanie Parlamentu Europejskiego; obawia się, że wykorzystanie coraz wyższych kar jako jedyne go instrumentu może być zbyt nieskuteczne, również biorąc pod uwagę możliwą utratę miejsc pracy wynikającą z niewypłacalności, i postuluje stworzenie szerszego wachlarza bardziej wyrafinowanych instrumentów, obejmującego takie zagadnienia jak odpowiedzialność indywidualna, przejrzystość i mechanizmów ustanowionych w celu zagwarantowania skutecznego działania programów łagodzenia kar (w szczególności w celu rozwiązania problemu kolizji z czynnościami wyjaśniającymi w USA), programy dotyczące przestrzegania przez przedsiębiorstwa obowiązków wynikających z przepisów prawnych oraz rozwój standardów europejskich; opowiada się za metodą „kija i marchewki”, czyli stosowaniem kar jako środków odstraszcających, w szczególności dla tych, którzy notorycznie dopuszczają się naruszeń, zachęcając jednocześnie do zachowania zgodności z przepisami;

46. jest zdania, że jeżeli to samo przedsiębiorstwo wielokrotnie dokonuje naruszeń prawa o ochronie konkurencji, konieczne są silniejsze środki odstraszcające w celu zastosowania przepisów o ochronie konkurencji w przypadku karteli czy też w celu zwalczania przypadków nadużywania pozycji dominującej;

47. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia zasady odpowiedzialności indywidualnej;

48. wzywa Komisję do rozważenia roli programów zgodności jako instrumentu walki z zachowaniem godzącym w konkurencję;

49. wzywa Komisję do określenia konkretnych kryteriów, na podstawie których powinno się oceniać, czy przedsiębiorstwa działały celowo czy w wyniku zaniedbania;

50. wzywa Komisję do określenia konkretnych kryteriów, na podstawie których spółki macierzyste powinny ponosić solidarną i oddzielną odpowiedzialność za zachowania antykonkurencyjne po stronie ich spółek zależnych;

51. wskazuje, że nieproporcjonalne kary są bardziej odczuwalne przez małe i średnie przedsiębiorstwa niż przez duże firmy;

52. uważa, że kary powinny być współmierne do naruszenia; proponuje również – w odpowiednich okolicznościach – aby przy obliczaniu kar uwzględniać odpowiednie kwoty zapłacone z tytułu odszkodowania; zwraca się do Komisji o dokonanie przeglądu podstawy obliczania kar oraz – odpowiednio – do włączenia nowych zasad nakładania kar do rozporządzenia (WE) nr 1/2003;

53. wzywa Komisję, żeby dla programów łagodzenia kar wprowadziła system „pojedynczej instytucji” (one-stop shop);

Wtorek, 9 marca 2010 r.

54. pragnie być należycie informowanym i konsultowanym na temat wszelkich zmian rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych w sektorze motoryzacyjnym w terminie pozwalającym Parlamentowi na przeprowadzenie odpowiedniej kontroli i wniesienie pożytecznego wkładu, przy uwzględnieniu potrzeby przedstawienia sektorowi przewidywalnej perspektywy, która pozwoli mu na podjęcie odpowiednich działań;

55. podkreśla potrzebę skutecznej współpracy z Parlamentem, a także z organizacjami konsumenckimi i stowarzyszeniami drobnych przedsiębiorców, w odniesieniu do wszelkich modyfikacji rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych mającego zastosowanie do porozumień wertykalnych; podkreśla, że ramy regulacyjne wspierające spójne działania różnych podmiotów rynkowych stanowią najlepszy sposób na uniknięcie potencjalnej szkody dla konsumenta spowodowanej brakiem wyboru;

56. ponawia wniosek o przeprowadzenie odpowiedniej kontroli projektu rozporządzenia Komisji w sprawie wyłączeń grupowych w sektorze motoryzacyjnym oraz projektu dodatkowych wytycznych, obejmującej przesłuchanie organizacji użytkowników końcowych w Parlamencie; wzywa Komisję do zadbania o to, by dalekowszoczne zasady obowiązywały od 1 czerwca 2010 r.;

57. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie bardziej restrykcyjnych ram regulacyjnych w zakresie usług posprzedażnych, mający na celu ograniczenie wysokich wydatków konsumentów na naprawy i utrzymanie, spowodowanych szkodliwymi praktykami, np. wykluczeniem niezależnych usługodawców;

58. oczekuje, że w przyszłym systemie prawa o ochronie konkurencji w sektorze motoryzacyjnym zostaną należycie uwzględnione interesy małych i średnich podmiotów handlujących pojazdami silnikowymi; w przeciwnym razie uważa, że rozporządzenie w sprawie wyłączeń grupowych w sektorze motoryzacyjnym powinno zostać utrzymane w obecnym kształcie;

59. zwraca się, żeby skonsultowano się z nim w sprawie wszelkich proponowanych zmian rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych mających zastosowanie do porozumień wertykalnych w terminie pozwalającym Parlamentowi na przeprowadzenie odpowiedniej kontroli i wniesienie pożytecznego wkładu;

Kontrola łączenia przedsiębiorstw

60. z zadowoleniem przyjmuje cel dalszej poprawy mechanizmów ukierunkowanej pomocy i większej spójności w ocenie porównywalnych operacji łączenia przedsiębiorstw oraz zachęca Komisję do dalszego przeglądu skutków zasady dwóch trzecich;

61. z zadowoleniem przyjmuje przegląd zawiadomienia Komisji w sprawie środków zaradczych dopuszczalnych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 i rozporządzenia Komisji (WE) nr 802/2004, w którym skodyfikowano niedawne wyroki Trybunału Sprawiedliwości, uwzględniono wnioski z badania dotyczącego środków zaradczych oraz kwestie poruszone w trakcie konsultacji społecznych;

62. zwraca się do Komisji o przygotowania sprawozdania dotyczącego stosowania przez każdy kraj art. 21 ust. 4 rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, który umożliwia przedkładanie względów polityki publicznej nad względy związane z konkurencją;

63. podkreśla, że obecny kryzys gospodarczy nie uzasadnia rozluźnienia strategii politycznych UE dotyczących kontroli łączenia przedsiębiorstw;

Badania sektorowe

64. zwraca się do Komisji o określenie, na podstawie jakich kryteriów można rozpocząć badanie sektorowe; jest zdania, że Komisja powinna działać nie tylko w oparciu o skargi ze strony sektora lub konsumentów, ale również na zalecenie Parlamentu;

Wtorek, 9 marca 2010 r.

65. wzywa Komisję, żeby zbadała podział marży zysków w ramach łańcucha produkcji i dostaw, zgodnie z rezolucją Parlamentu z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie cen żywności w Europie; zwraca się do Komisji, by zaproponowała odpowiednie środki, w tym rozporządzenie, w celu ochrony konsumentów, pracowników i producentów przed wszelkimi przypadkami nadużywania dominującej pozycji lub przed negatywnymi skutkami określonymi w trakcie tego badania;

66. ponownie podkreśla w tym kontekście swoje wcześniejsze apele o badania sektorowe w obszarze reklam online oraz stosunków między producentami rolnymi (w szczególności nabiału), handlowcami pośredniczącymi, dystrybutorami i konsumentami końcowymi; wzywa do przeprowadzenia badania w sprawie koncentracji mediów, obejmującego wszystkie kanały dystrybucji treści, takie jak druk, telewizja, radio oraz internet; zwraca się do Komisji o przedstawienie analizy konkurencji w sektorze telekomunikacyjnym, samochodowym i usług finansowych;

67. podkreśla potrzebę całościowych badań sektorowych i dalszych środków w ścisłej współpracy z władzami Europejskiej Sieci Konkurencji (ESK) w odniesieniu do przemysłu spożywczego, a w szczególności w odniesieniu do łańcucha dystrybucji produktów mlecznych;

68. zwraca się do Komisji Europejskiej o dalsze monitorowanie cen produktów żywnościowych w Unii Europejskiej i warunków konkurencji w przemyśle spożywczym;

69. podkreśla potrzebę wzmocnienia konkurencji w sektorze farmaceutycznym poprzez podjęcie stosownych środków zwalczających praktyki firm farmaceutycznych, które mogą skutkować opóźnieniem lub blokowaniem wejścia na rynek produktów generycznych, zgodnie z wynikami analizy sektorowej przeprowadzonej przez DG ds. Konkurencji;

70. z zadowoleniem przyjmuje zainteresowanie Komisji sektorem energetycznym; zwraca się do Komisji o zbadanie do jakiego stopnia brak inwestycji w infrastrukturę, zwłaszcza we wzajemne połączenia sieci przesyłowych gazu i elektryczności, szkodzi konkurencji; zauważa, że bezpieczeństwo dostaw i skuteczna konkurencja na rynku energetycznym nie może zostać osiągnięta bez wzajemnie połączonej i dobrze funkcjonującej infrastruktury energetycznej;

71. ubolewa nad niewystarczającą konkurencją w telekomunikacji; domaga się dalszych badań tego sektora; podkreśla, że Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) powinien sprzyjać konkurencji, zwłaszcza poprzez stosowne analizy rynku; nalega w związku z tym, aby jego sekretariat otrzymał w tym celu wystarczające środki;

72. ubolewa, że w swoim sprawozdaniu Komisja jedynie pobieżnie porusza współpracę międzyinstytucjonalną z Parlamentem i nie odpowiada na żądania Parlamentu wyrażone w rezolucji z 10 marca 2009 r.:

- rozważenie rewizji stosowania nieuczciwych praktyk w sektorze usług, które mogą uniemożliwiać małym przedsiębiorstwom udział w zamówieniach publicznych;
- zapewnienie należytego nadzoru nad zachowaniami konkurencyjnymi na unijnych rynkach paliwowych;
- przyjęcie środków sprzyjających raczej konkurencji cenowej niż regulowanie cen detalicznych w sektorze telekomunikacyjnym;

73. ponawia swój apel o badanie w sprawie stosowania zasad dotyczących zamówień publicznych oraz o analizę, czy różnice krajowe prowadzą do zakłócenia konkurencji;

*

* *

74. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.